

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Impromptu (Vel født er vel en Trøst)

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 24.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-idm139871600628784/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte

Wad maa den første Strofe være ældre end Stub og øjensynlig Oversættelse fra Tysk. At 2. Strofe er en senere Tilføjeelse fremgaar af, at den ikke som Strofe 1 har Rim paa 1. og 3. Linie og altsaa i Virkeligheden er 2 Alexandrinere (Brix). Strofen maa i den hos Barfod overleverede Form være forvansket, og der er gjort flere Forsøg paa at rette Fejl i den. A. D. Jørgensen vil læse:

O fire store Vel!
vel er det sidste størst
men den gav Verden Held
som tog det første først!

hvorved han faar Rim paa 1. og 3. Linie. Paa lignende Maade Vilh. Andersen:

O fire store Vel
Vistnok er Sidste størst
men den fik Verdens Held,
hvem den (Verden) gav første først.
mens Brix vil rette de to sidste Linier til:

Men den gav Verden Alt
Som tog (o: fik) det første først.

og H. Trier (Udvalgte Digte) i sidste Linie vil læse de første, d. v. s. hele Livet.

I den nyeste Tid er (af Aage Rohmann) fremdraget to Strofer, som staar meget nær ved de af Barfod meddelte (aftrykt af F. J. Billeskov Jansen i Berl. Aften 22/10 1960). De indleder Digtet om Christian 4.s Dronning Anna Cathrine i Mauritz Frydensbergs »Det danske Oldenborgske Konge-Huus i Vers og Kobber« I-II (1760, 1763-64), 4° (hvis Forfattere iflg. Ehrencron-Müller III 145 var N. Prahl, Chr. Flensborg og Hans Schliermann). 2. Strofe, som øjensynlig har bedre Læsemaader end Barfods, lyder saaledes:

O store fire Vel!
Vel er det sidste størst
Men den tog Verdens Alt
Som fik de første først.

De to sidste Linier maa betyde: Den fik alt, hvad Livet kan give, som først (o: før han døde) fik de 3 andre Vel'er. Har Frydensberg & Co. faaet fat i et af Stub improviseret Vers? Udelukket er det vel ikke.